

DICTAMEN: 395/09, de 19 de novembre

MATÈRIA: Contractes

DEPARTAMENT: Governació i Administracions Públiques

PONENT: Enric Argullol i Murgadas

Plecs de clàusules administratives generals de contractació aplicables als contractes del Consorci de les Drassanes Reials i Museu Marítim de Barcelona

ANTECEDENTS

Es dedueixen del Dictamen.

FONAMENTS JURÍDICS

I. El conseller de Governació i Administracions Públiques tramet a aquesta Comissió Jurídica Assessora l'expedient instruït pel Consorci de les Drassanes Reials i Museu Marítim de Barcelona per a aprovar els plecs de clàusules administratives generals aplicables als contractes de serveis, subministraments, altres contractes administratius i als privats, i els plecs aplicables als contractes d'obres i d'instal·lacions i als de concessió d'obres públiques que han de regir la contractació municipal.

La sol·licitud de dictamen i la intervenció preceptiva d'aquesta Comissió Jurídica Assessora s'efectuen a l'empara d'allò que disposen els articles 278.1 del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril (en endavant TRLMRLC), l'article 98.3 de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic (en endavant LCSP), i l'article 8.3.m) de la Llei 5/2005, de 2 de maig, institucional d'aquesta Comissió.

II. Si bé els ens locals de Catalunya tenen reconeguda la competència per a aprovar els plecs de clàusules administratives generals aplicables als contractes en què hagin d'intervenir, ens trobem ara davant una Administració local instrumental, el Consorci de les Drassanes Reials i Museu Marítim de Barcelona, la qual cosa obliga a fer una consideració prèvia sobre la possible inclusió dels consorcis en la consideració d'ens local a fi de poder aprovar plecs de clàusules administratives generals de contractació. Així, l'article 278.1 del TRLMRLC preveu literalment el següent: "els ens locals poden aprovar plecs de clàusules administratives generals, previ informe de la Comissió Jurídica Assessora." Per la seva banda, l'article 98.3 de l'LCSP, després de regular l'aprovació dels plecs de clàusules administratives generals per part de l'Administració de l'Estat, estableix que les comunitats autònomes i les entitats que integren l'Administració local poden aprovar plecs de clàusules administratives generals, d'acord amb les seves normes específiques, amb el dictamen previ de l'òrgan consultiu de la comunitat autònoma respectiva. El caràcter bàsic

d'aquest apartat del precepte citat resulta de la disposició final setena, apartat segon. D'acord amb els preceptes citats, la competència per a aprovar plecs de clàusules administratives general correspon, doncs, als ens locals.

Tenen la condició d'ens locals en virtut dels articles 1, 2 i 3 del TRLMRLC, a més dels municipis i les comarques, la província, les entitats municipals descentralitzades, les entitats metropolitanes i les mancomunitats de municipis. Podríem entendre, doncs, que els consorcis locals, si bé considerats com a entitats públiques que gaudeixen de la condició d'Administració pública local instrumental, no podrien encabir-se en la consideració d'ens local fixada en el TRLMRLC i, per tant, no es podria considerar que tinguessin atribuïda la competència que tant l'article 278.1 del TRLMRLC com l'article 98.3 de l'LCSP atribueixen als ens locals en matèria de plecs de clàusules administratives generals.

Ara bé, de conformitat amb el que estableix l'article 8.3 del TRLMRLC, les potestats i les prerrogatives que es reconeixen als ens locals territorials de Catalunya (en l'apartat 1 del precepte) són aplicables a la resta d'ens locals no territorials d'acord, si escau, amb allò que disposin els seus estatuts, amb les particularitats i limitacions que el mateix precepte determina en matèria de potestat tributària i potestat expropiatòria. És procedent, doncs, entrar a analitzar el marc estatutari que regeix el Consorci de les Drassanes Reials i Museu Marítim de Barcelona.

III. El Consorci de les Drassanes Reials i Museu Marítim de Barcelona és, d'acord amb l'article 1 dels estatuts (publicats en el BOPB núm. 98, de 23 d'abril de 2004) un ens consorcial públic de caràcter local, que té per objecte la conservació i la rehabilitació del conjunt patrimonial immoble on s'allotgen les Drassanes Reials i el Museu Marítim de Barcelona, així com la prestació dels serveis vinculats al Museu Marítim de Barcelona. Integren el Consorci com a entitats consorciades la Diputació de Barcelona, l'Ajuntament de Barcelona i l'autoritat portuària "Port de Barcelona" (entitat de dret públic regulada en l'article 35 de la Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant.

En virtut del que disposa l'article 5.1 dels estatuts del Consorci en relació amb la naturalesa d'aquest ens, el Consorci és una entitat administrativa de caràcter local i gaudeix de personalitat jurídica pròpia, de plena capacitat jurídica i d'obrar per tal de crear i gestionar serveis públics i realitzar activitats econòmiques d'interès local o comú, en l'àmbit de les seves finalitats estatutàries. De conformitat amb el que disposa l'apartat 3 del mateix precepte estatutari citat, el Consorci té les mateixes potestats i prerrogatives que poden gaudir els ens locals no territorials o institucionals en virtut de l'article 8 del TRLMRLC, amb unes especificitats que es relacionen i detallen en els apartats 3.a) dels estatuts, entre les quals cal destacar: la potestat reglamentària en relació amb els serveis prestats, la tributària referida a l'establiment de taxes i la revisió d'ofici dels

seus actes i acords. També, segons preveuen els apartats 3.b) i 3.c) del mateix article 5 estatutari, gaudeix d'un seguit de potestats entre les quals destaquen totes les prerrogatives i potestats atorgades per la legislació bàsica de règim local als municipis, províncies i illes sempre que siguin necessàries per al compliment de les seves finalitats. Per tant, a la llum dels estatuts del Consorci i d'acord amb l'article 8 del TRLMRLC, es pot establir una assimilació del Consorci als ens locals a fi d'aprovar plecs de clàusules contractuals.

D'altra banda, en aplicació de l'article 10.4 dels estatuts, correspon al Consell General del Consorci, com a òrgan superior de govern, la competència d'aprovar els reglaments, les ordenances i l'inventari general, entre d'altres.

IV. Com a antecedents destacables que s'infereixen de l'expedient que se sotmet a dictamen, cal assenyalar que, l'any 2002, el Consell General del Consorci va aprovar la Resolució d'11 de juny, mitjançant la qual el Consorci s'adheria a la mesura d'assistència proposada per la Diputació de Barcelona relativa a l'aprovació del plec de clàusules administratives generals aplicable als contractes d'obres i instal·lacions de la Diputació de Barcelona i dels seus organismes autònoms, i també a la resta de contractes. La resolució d'adhesió als plecs es publicà en el BOPB núm. 161, de data 6 de juliol de 2002, mitjançant un anunci sobre consorcis participats per la Diputació de Barcelona, entre la llista dels quals es trobava el Consorci de les Drassanes de Barcelona.

La fórmula d'adhesió escollida pel Consorci l'any 2002 estava expressament prevista en el plec de clàusules administratives generals aprovades per la Diputació de Barcelona. Concretament, en la clàusula 2.2, en què es preveia que els consorcis participats per la Corporació s'hi podrien adherir, i en l'apartat 3, en què es deia que les mencions fetes a la Corporació o a l'entitat s'entendrien referides també als seus organismes autònoms i consorcis participats per ella que s'hi haguessin adherit. (Aquesta clàusula es reproduïx literalment en el plec estàndard actual).

No es justifica en l'expedient tramès per què el Consorci ha optat en aquesta ocasió per aprovar uns plecs assumint íntegrament els estàndards de la Diputació, enlloc d'adherir-se als aprovats per la Diputació de Barcelona, tal com va fer l'any 2002, cosa que actualment també podria fer. Probablement, i a manca de justificació expressa, calgui situar el motiu en el fet que els estatuts del Consorci vigents en aquella època (publicats en el BOPB núm. 52, d'1 de març de 2000) no contenien un espectre de potestats i prerrogatives tan ampli com el vigent, previst en l'article 8 del TRLMRLC.

En definitiva, a la vista de les disposicions normatives legals i les previsions estatutàries esmentades, cal entendre que el Consorci s'integra en l'àmbit subjectiu d'aplicació de l'LCSP per aplicació del que disposa l'article 3.2.e), ja que el Consorci compleix les dues condicions exigides

per la llei (paràgraf 1 i 2 de l'esmentada lletra e)) en no realitzar com a activitat principal producció de béns i serveis en règim de mercat i finançar-se majoritàriament per aportacions públiques. És des d'aquesta consideració d'Administració pública local no territorial amb competències atribuïdes estatutàriament que el Consorci de les Drassanes Reials i Museu Marítim de Barcelona pot tenir reconeguda la competència per a aprovar els plecs de clàusules administratives generals aplicables als contractes en què hagi d'intervenir.

V. L'article 278.3 del TRLMRLC estableix que l'aprovació del plec de clàusules administratives generals correspon al Ple, d'acord amb el procediment establert per les ordenances locals, i que abans de l'aprovació inicial i de la definitiva és necessari l'informe del secretari o la secretària i de l'interventor o la interventora de la corporació. Així, doncs, un cop aprovat inicialment el plec, cal efectuar el tràmit d'informació pública i d'audiència als interessats per un període de trenta dies, la resolució de les reclamacions i els suggeriments presentats, i l'aprovació definitiva del Ple. En el cas que ara ens ocupa, el Consorci de les Drassanes Reals i Museu Marítim de Barcelona, tal com consta en els antecedents, els primers tràmits s'han acomplert substancialment. Així, consta un informe conjunt de la secretària i de l'interventor del Consorci de les Drassanes Reals i Museu Marítim de Barcelona de data 21 d'abril de 2009, en què es posa de manifest, entre d'altres aspectes, la nova actuació d'assistència i cooperació local de la Diputació de Barcelona consistent a posar a disposició uns plecs de clàusules administratives generals de contractació de caràcter estàndard i que no es considera pertinent introduir cap modificació als plecs de caràcter estàndard redactats per la Diputació de Barcelona i publicats en el BOPB núm. 15, de 17 de gener de 2009. El Consorci manifesta que els assumeix en un sentit integral, i per tant, compreniu de tots els documents, inclosos els textos dels plecs publicats, les seves memòries justificatives que s'incorporen en el dictamen i l'informe conjunt emès per la secretària general i la interventora general de la Diputació de Barcelona de data 13 de gener de 2009.

Aquesta actuació d'assistència i cooperació es tracta d'una tècnica que troba suport en la funció d'assistència i cooperació local que correspon a les diputacions provincials, d'acord amb l'article 36 de la Llei de bases de règim local (LBRL). Els plecs estàndard referits foren dictaminats per la Comissió Jurídica Assessora en el Dictamen 268/08 abans de ser aprovats. Aquesta actuació per part de la Diputació de Barcelona té precedents precisos en els models que elaborà en ocasió de la Llei de contractes de les administracions públiques, de 18 de maig de 1995, els quals foren publicats al BOPB núm. 162, de 8 de juliol de 1995, i en els plecs publicats al BOPB núm. 172, de 19 de juliol de 2002, adequats al Text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2000, de 16 de juny.

El text publicat al *Butlletí Oficial de la Província de Barcelona* núm. 15, de 17 de gener de 2009, i que ara ha estat adoptat pel Consorci de les Drassanes Reials i Museu Marítim de Barcelona, no té la naturalesa específica d'un plec de clàusules administratives generals, ja que no ha estat tramitat i aprovat d'acord amb el que preveu l'article 278.3 del TRLMRLC, sinó que participa de la naturalesa d'un model o plec tipus estàndard en una actuació d'assistència i cooperació local, i així es posà de manifest en el Dictamen 268/08 d'aquesta Comissió. Ara bé, l'aprovació que en faci el Consell General del Consorci, en fer seus íntegrament els plecs, o per remissió a aquell text publicat, sí que té la naturalesa de plec de clàusules administratives generals, ja que s'han acomplert els tràmits legals previstos a aquest efecte.

Consta també en l'expedient l'aprovació inicial dels plecs per part del Consell General del Consorci i en el mateix acord d'aprovació inicial es fa constar que el text dels plecs és el mateix que apareix publicat en el BOPB núm. 15, de 17 de gener de 2009. També s'explicita que, en el cas que en els tràmits de participació no hi hagi cap reclamació o suggeriment, els plecs amb l'expedient s'han de trametre a la Comissió Jurídica Assessora perquè emeti el dictamen preceptiu.

El tràmit d'informació pública s'ha portat a terme sense que suposadament s'hagin presentat reclamacions ni al·legacions (en el certificat de Secretaria no es diu expressament). En l'expedient s'al·ludeix al tràmit d'audiència als possibles interessats, però aquests no s'identifiquen ni el tràmit se singularitza. En aquest sentit, hauria estat adequat que el Consorci hagués verificat l'existència d'entitats representatives dels contractistes i d'altres interessos afectats, tal com ja ha posat de manifest aquesta Comissió en ocasió de pronunciaments anteriors (125/04, 271/04 i 26/06).

Únicament cal observar que, en el cas que no coincidissin exactament amb els textos publicats per la Diputació, caldria publicar completament els plecs de clàusules generals objecte d'aprovació definitiva del Consorci en els termes establerts legalment.

VI. Com ha posat de manifest la Comissió Jurídica Assessora en dictàmens anteriors (290/09, 291/09, 303/09, 304/09 i 305/09, entre d'altres), l'LCSP ha recollit, en termes molt similars a la legislació anterior, la figura dels plecs de clàusules administratives i ha diferenciat els generals i els particulars. La distinció és substancial, ja que, mentre els generals tenen un contingut normatiu, els particulars es refereixen a un contracte o a una relació de contractes concrets, amb un contingut acotat als pactes i a les condicions d'aquests. En aquest sentit, la mateixa LCSP efectua, en nombroses ocasions, remissions als plecs de clàusules administratives particulars, als quals es remet la determinació d'aspectes contractuals específics, com ara, per exemple: les proposicions dels interessats (article 129.1); la documentació acreditativa del compliment dels requisits previs (article 130.2); els criteris de valoració d'ofertes (article 134.2); la delimitació sobre la matèria

objecte de negociació (article 160) o la negociació dels termes del contracte (article 162.4), entre molts altres. Els plecs de clàusules administratives particulars són aprovats per l'òrgan de contractació.

Els plecs de clàusules administratives generals, en canvi, comporten, de fet, un desplegament material de la legislació de contractes i, per això, es pot parlar de la significació normativa (dictàmens 290/09, 291/09, 303/09, 304/09 i 305/09, entre d'altres). Al mateix temps, suposen una limitació de l'autonomia de la voluntat de les parts en la contractació pública, com posa en relleu l'article 26.2 de l'LCSP esmentada, en disposar que "El document contractual no pot incloure estipulacions que estableixin drets i obligacions per a les parts diferents dels previstos en els plecs, concretats, si s'escau, en la forma que resulti de la proposició de l'adjudicatari, o dels precisats en l'acte d'adjudicació [...]".

La naturalesa normativa dels plecs de clàusules administratives generals deriva també del procediment necessari per a l'aprovació, que és el mateix de les ordenances, tal com disposa, i com ja s'ha advertit, l'article 278 del TRLMRLC, naturalesa també reconeguda per la jurisprudència (Sentència del Tribunal Suprem de 4 de juliol de 2002).

Ara bé, cal pensar que, atesa la posició singular derivada de l'autonomia local en l'àmbit normatiu, la regulació no és una simple i estricta execució de la llei, sinó més aviat una regulació efectuada en el marc de la legislació contractual bàsica, respecte de la qual no es poden contradir els preceptes. D'altra banda, aquest és el sentit que amb caràcter general es desprèn de la legislació de contractes i en concret de l'article 98.1 de l'LCSP quan, en regular els plecs de clàusules administratives generals de l'Administració estatal, disposa que "[...] s'han d'ajustar en el contingut als preceptes d'aquesta llei i de les seves disposicions de desplegament [...]".

VII. L'ordenament vigent defineix quin ha de ser el contingut dels plecs de clàusules administratives generals. Concretament, l'article 278.1 del TRLMRLC disposa que "[...] han de contenir les determinacions jurídiques, econòmiques i administratives típiques que s'han d'aplicar a tots els contractes d'objecte anàleg i les determinacions exigides per la legislació aplicable a la contractació laboral". Un cop establerts els perfils d'aquests documents, el segon paràgraf del mateix article recull els aspectes que necessàriament han de ser objecte de regulació. És el contingut mínim que, això no obstant, es pot superar. Aquests aspectes són: a) l'execució del contracte i les incidències d'aquest; b) Els drets i les obligacions de les parts i el règim econòmic; c) Les modificacions del contracte, amb indicació dels supòsits i dels límits; d) Les causes de resolució del contracte, i e) La conclusió del contracte, les recepcions, el termini de garantia i la liquidació. Tots aquests aspectes fan referència, bàsicament i en general, a la fase d'execució del contracte, és a dir, als efectes, el compliment i l'extinció regulats en el llibre IV de l'LCSP. Es pot

entendre, doncs, que la fase de preparació i adjudicació del contracte no configuraria, en la legislació de règim local, el contingut necessari del plec de clàusules administratives generals, aspectes que cal entendre que s'han d'incloure en els plecs de clàusules administratives particulars en funció de l'objecte, el procediment que s'hagi escollit per a licitar, la quantia del contracte i altres especificitats. L'LCSP, igual que feia l'anterior legislació de contractes de les administracions públiques, el Text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques (TRLCAP), no entra a determinar quin ha d'ésser el contingut mínim dels plecs generals, cosa que fa pensar que haurà de ser el Reglament el que novament s'ocupi d'especificar-ho. L'article 66 del Reglament general de contractació, aprovat pel Reial decret 1098/2001, de 12 d'octubre –pendent de renovació en virtut de la vigència de la nova LCSP, segons que preveu expressament la disposició final dotzena, que no ha quedat derogada fins ara en allò que no s'oposi a la nova Llei (disposició derogatòria única)–, assigna als plecs un contingut similar a l'article 278.2 del TRLMRLC, tant pel que fa a la definició com als aspectes que necessàriament han de regular. Caldrà esperar al desplegament reglamentari de l'LCSP per a comprovar si es manté la coincidència, atès que el Reial decret 817/2009, de 8 de maig, pel qual es desplega parcialment la Llei 30/2007, no regula aquesta qüestió.

VIII. L'examen s'inicia amb el Plec de clàusules administratives generals aplicables als contractes de serveis, als de subministraments, als altres contractes administratius i als privats amb la consideració d'alguns aspectes generals.

El títol I conté les determinacions comunes a tots els tipus de contractes o contractacions. Comprèn tres capítols, relatius, respectivament, a les disposicions generals, a l'expedient de contractació i a les disposicions comunes relatives a l'execució del contracte. El títol II conté determinacions específiques relatives a la contractació de serveis. El títol III inclou determinacions específiques relatives al contracte de subministrament. Finalment, el títol IV incorpora les determinacions particulars sobre els contractes administratius especials, els de gestió de serveis públics, els de col·laboració entre els sectors públic i privat i els contractes privats.

Aquesta estructura no es correspon amb les noves opcions de sistematització de l'LCSP, però el manteniment de l'esquema tradicional és també una alternativa correcta i més comprensible.

Aquest esquema reflecteix la nova tipologia de contractes, segons resulta de la legislació de contractes del sector públic. Així, desapareixen els contractes de consultoria i assistència; subsisteixen els de serveis, de subministraments i de gestió de serveis públics, i s'afegeix el nou contracte de col·laboració entre el sector públic i el sector privat (articles 289 i 290 de l'LCSP).

Pel que fa al contingut material del Plec, es constata que inclou la regulació dels aspectes prescrits per l'article 278.2 del TRLRLC i l'article 66 del Reglament general de contractació. Tots

aquests aspectes, que s'han considerat en el fonament jurídic V, es refereixen a l'execució i a la finalització del contracte. A més, el Plec preveu aspectes relatius a la preparació i a l'adjudicació del contracte.

Quant a l'àmbit objectiu es constata que tant en la titulació com en la clàusula primera es fa referència a contractacions, sense qualificar-les d'administratives o privades. El canvi és coherent amb la nova categorització contractual introduïda per la nova Llei. Si bé aquesta manté les categories conegudes de contractes administratius i contractes privats de l'Administració, així com la dualitat de règims jurídics de dret administratiu i de dret privat, introdueix una nova configuració de categories contractuals. Així, només són contractes administratius els que realitzen les administracions públiques (article 3). Els altres ens del sector públic que no són Administració pública formalitzen contractes privats. Feta aquesta distinció, les diferents figures contractuals (articles 5 i següents de l'LCSP) ja no es defineixen com a contractes administratius, sinó que tenen aquesta condició o la de contracte privat en funció del subjecte públic que en sigui part. El panorama es completa amb la possibilitat que les administracions públiques efectuïn contractes privats en supòsits específics (article 20.1, paràgraf segon). En aquest context normatiu, és correcta l'opció del Plec per una contractació en què no determina si és administrativa o privada.

IX. Entrant en el contingut material, en relació amb el plec de clàusules administratives generals aplicables als contractes de serveis, de subministraments, a altres contractes administratius i als privats, es fan les observacions següents: Pel que fa a la clàusula 2, "Àmbit d'aplicació del Plec", que regula l'àmbit subjectiu, caldria adaptar-la a la singularitat pròpia del Consorci.

Pel que fa a la clàusula 12, "Plec de clàusules administratives particulars", el tercer apartat exclou la possibilitat que els plecs de clàusules administratives particulars puguin incloure'n altres que contradiguin els plecs de clàusules administratives generals, supòsit que, en canvi, tal com feia la legislació anterior, admet l'article 99.5 de l'LCSP. En qualsevol cas, la clàusula 12 només admet clàusules que despleguin el plec de clàusules generals. Ara bé, l'autolimitació que suposa aquesta opció corporativa no es pot afirmar que sigui contrària a l'ordenament si tenim en compte el caràcter no bàsic de l'article 99.5 esmentat i les previsions contingudes en l'article 278 del TRLMRLC.

Pel que fa a la clàusula 20.2, "Documentació a presentar a les licitacions", l'apartat 2 determina que les propostes econòmiques i tècniques s'han d'ajustar al "model i previsions" establerts en les clàusules particulars, que és la redacció adoptada de l'antiga legislació de contractació administrativa. L'article 129 de l'LCSP no fa referència a models i previsions, sinó genèricament a les clàusules esmentades. Seria millor una remissió genèrica, però també es pot

admetre l'expressió "model i previsions", ja que és prou àmplia i comprèn qualsevol determinació que a aquest efecte prevegin les clàusules particulars.

En relació amb la clàusula 21, "Terminis per a la presentació de proposicions", es constata que substitueix la referència de la disposició addicional quinzena de la Llei a "dies hàbils" per "dies laborables". En el Dictamen 268/08, sobre els models estàndards de la Diputació, es va al·ludir a la justificació que se'n feia en la memòria, que era tractar d'esquivar determinats dissabtes l'any que poden estar situats entre dos festius i amb més raó si és en ple període de vacances. El propòsit és plausible, però la disposició addicional quinzena de l'LCSP és imperativa i no és fàcil d'encabir-hi la proposta com a interpretació, ja que el concepte de *dia hàbil* està establert per l'article 48.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú (LRJPAC). Per tant, una regulació diferent s'ha de fer per llei, però, en no existir una previsió legal en aquest cas, el text del plec s'hauria d'adaptar a la previsió de l'LCSP.

La clàusula 22, "Mesa de contractació", no recull la possibilitat prevista en la disposició addicional segona, apartat 10, segon paràgraf, de l'LCSP, en relació amb la integració de personal de les diputacions provincials en les meses de les entitats locals pel que fa a la funció d'assistència tècnica i jurídica d'aquelles corporacions. És una opció possible i no afecta la legalitat.

En relació amb la clàusula 24.3, que regula la "publicitat de les licitacions", i respecte de l'alternativa oferta per l'article 126 de l'LCSP entre butlletins autonòmics i provincials, s'opta per aquest darrer com a prescriptiu, quan així s'exigeixi legalment, i pel diari autonòmic com a potestatiu. Seria convenient reflexionar sobre la difusió dels diferents mitjans, atesa la finalitat informativa de garantia de la concurrència i de seguretat inherent a la publicació.

La clàusula 51.1.a).3, referent a les responsabilitats i a les indemnitzacions per compte del contractista, pretén fer una regulació omnicomprensiva, amb referència a la responsabilitat objectiva i contractual, genèrica, o en el camp de les propietats industrials i intel·lectuals, que s'encapçala amb una declaració general. Tot i que s'ha de tenir en compte la posició dels plecs de clàusules administratives en l'ordenament i la impossibilitat d'innovar més enllà dels marges de lliure disposició de les parts en la responsabilitat contractual, es pot valorar positivament l'esforç per una més gran precisió. La Llei de contractes del sector públic conté una regulació més acotada, en concret, en l'article 198, amb el complement de l'article 256.c). Certament que, a més, les regles de la responsabilitat administrativa i la legislació civil són d'aplicació als plecs. La declaració de l'apartat 1 de la referida clàusula 51 s'hauria de situar expressament en el marc de l'ordenament i de les previsions dels apartats següents. L'apartat 2 recull correctament les dues fórmules que exoneren de responsabilitat per activitat de l'Administració (ordre directa i immediata

i causa imputable). L'apartat 3 en certa manera és redundant i es podria refondre amb l'anterior. L'apartat 4 recull la responsabilitat contractual, amb trasllat de la regulació civil. Els apartats 5 i 6 es refereixen a la responsabilitat en els àmbits de les propietats industrial i intel·lectual.

VIII. En relació amb el plec de clàusules administratives generals aplicables als contractes d'obres i instal·lacions i als de concessió d'obres públiques, i pel que fa a les clàusules 2.2, 12.3, 30.2, 31, 32, 34.3 i 78 del plec d'obres, aquesta Comissió es remet a les consideracions formulades en relació amb les clàusules 2.2, 12.3, 20.2, 21, 22, 24.3 i 51.1 .2 .3 del plec anterior.

Pel que fa a la clàusula 98, "Transmissió dels drets de cobrament", la previsió de l'apartat cinquè, segons el qual la regulació dels apartats anteriors, que és transcripció de les prescripcions de la Llei –"s'entén sens perjudici de les determinacions contingudes en la normativa que pogués dictar la Corporació en relació amb les cessions de crèdit"–, només es pot considerar acomodada a l'ordenament si respecta les regles sobre cessions de crèdit contingudes en la Llei i en l'ordenament en general.

Finalment, aquesta Comissió ha d'assenyalar que en el Plec no es reflecteix la regulació continguda en la Llei 3/2007, de 4 de juliol, de l'obra pública, malgrat que, d'acord amb l'article 3.1.b), s'aplica a les obres públiques executades per les entitats locals. De fet, aquesta Llei és citada només en la clàusula 3, sobre normativa general i supletòria; en la lletra g) de l'apartat 1; en el marc d'una relació de normes sobre subcontractació i riscos laborals, i en la memòria, en l'epígraf explicatiu de la clàusula 25, en una llista de normes sobre seguretat i salut en el treball. Ara bé, la Llei 3/2007 esmentada regula nombrosos aspectes que són objecte d'atenció al Plec: estudi informatiu o avantprojecte (article 10), modificació d'aquests documents (article 15) i aprovació (article 16); projectes (articles 17, 18 i 21) i modificacions (article 23), supervisió (articles 24, 25 i 26), auditoria tècnica (article 27), unions temporals d'empreses (article 34), subcontractació (article 35), execució de l'obra (articles 40, 41, 42 i 43), control d'execució de túnels urbans (article 45), responsabilitat dels professionals i de les empreses i previsió de pòlisses d'assegurança (article 50) i arbitratge i altres formes de resolució convencional d'incidències (article 53).

Aquesta Comissió Jurídica Assessora entén que cal valorar les aportacions que es desprenen d'aquesta regulació per a perfeccionar el contingut del Plec.

CONCLUSIÓ

S'informa, amb les observacions que consten en el cos del Dictamen, sobre els plecs de clàusules administratives generals de contractació aplicables als contractes del Consorci de les Drassanes Reials i Museu Marítim de Barcelona.